

ບົດລາຍງານຜົນການປຶກສາຫາລື ຂອງກຸ່ມທີ 2:

ເປົ້າໝາຍ 2 ຂອງແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ 5 ປີ ຄັ້ງທີ VIII : “ພັດທະນາ ຊັບພະຍາກອນ ມະນຸດໃຫ້ການເປັນປັດໃຈຕັດສິນການພັດທະນາ ໂດຍການຍົກລະດັບຄວາມ ສາມາດຂອງບຸກຄະລາກອນ ພາກລັດ ແລະ ກຳລັງແຮງງານເອກະຊົນໃຫ້ສູງຂຶ້ນ; ຄວາມທຸກຍາກ ຂອງປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າໄດ້ຮັບການ ແກ້ໄຂຢ່າງທົ່ວເຖິງ, ທຸກເຜົ່າຊົນ ແລະ ເພດໄວສາມາດເຂົ້າ ເຖິງການສຶກສາ ແລະ ການບໍລິການສາທາລະນະ ສຸກໄດ້ຢ່າງທົ່ວເຖິງ ແລະ ມີຄຸນນະພາບ; ສົ່ງເສີມ ການປົກປັກຮັກສາ ແລະ ພັດທະນາເອກະລັກວັດທະນະທຳ ອັນດີງາມຂອງຊາດ. ຮັບປະກັນ ສະຖຽນລະພາບດ້ານການເມືອງຢ່າງໜັກແໜ້ນ, ສັງຄົມມີຄວາມສະຫງົບ ແລະ ເປັນລະບຽບຮຽບ ຮ້ອຍ, ມີຄວາມຍຸດຕິທຳ ແລະ ໂປ່ງໃສ.

ໂດຍ: ຮສ ດຣ. ພຸທອນ ເມືອງປາກ, ຮອງລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ

ຮຽນ: - ທ່ານ ປອ ສຸພັນ ແກ້ວມີໄຊ, ລັດຖະມົນຕີກະຊວງແຜນການ ແລະການລົງທຶນ
- ທ່ານ ທ່ານ ນາງ ຄາຣິນາ ອິມໂມເນັນ, ຜູ້ປະສານງານອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ທັງເປັນ ຜູ້ຕາງໜ້າ ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ເພື່ອການພັດທະນາ ປະຈຳ ສປປ ລາວ

ຂ້າພະເຈົ້າ ຂໍອະນຸຍາດ ຕາງໜ້າໃຫ້ກຸ່ມສົນທະນາທີສອງ ກ່ຽວກັບ ເປົ້າໝາຍ 2 ຂອງແຜນ ພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ 5 ປີ ຄັ້ງທີ VIII. ການສົນທະນາໄດ້ສຸມໃສ່ປຶກສາຫາລື ສອງວຽກງານຫຼັກ ຄື: ການບໍລິການຂອງພາກລັດ ແລະ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກ ຊຶ່ງເຫັນໄດ້ ວ່າ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານດັ່ງກ່າວ ໄດ້ຊື່ໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມສຳຄັນຂອງການພັດທະນາ ຂະແ ໜງສັງຄົມ ເຊັ່ນ: ສຶກສາ, ສາທາລະນະສຸກ ແລະ ແຮງງານ ທີ່ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນ ໂຄງປະກອບ ລວມຂອງການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະເປັນໜຶ່ງໃນວຽກງານຫຼັກ ຂອງການນຳພາ ສປປ ລາວ ອອກຈາກສະຖານະພາບປະເທດດ້ອຍພັດທະນາ ຕາມວາລະຂອງ ການພັດທະນາແຫ່ງຊາດ. ຊຶ່ງກອງປະຊຸມໃນຕອນເຊົ້າຂອງວານນີ້ ສາມາດສະຫຼຸບສັງລວມ ໄດ້ໂດຍ ສັງເຂບດັ່ງນີ້:

I. ຫົວຂໍ້ທີ່ໄດ້ປຶກສາຫາລື

1. ການສ້າງຂີດຄວາມສາມາດ

- ຈະຕ້ອງໄດ້ປະເມີນຄືນຄວາມອາດສາມາດ, ດ້ານວິຊາການ ແລະດ້ານຈັນຍາບັນຂອງ ພະນັກງານຄູ ແລະແພດໝໍ ເພື່ອເປັນບ່ອນອີງໃຫ້ແກ່ການ ປັບປຸງແຜນການສ້າງ ບຸກຄະລາ

ກອນ, ຫຼັກສູດຂອງການຮຽນ ແລະການສອນ ຊຶ່ງຈະເປັນການຮັບປະກັນໃຫ້ແກ່ ການສະໜອງການບໍລິການພາກລັດ ໃຫ້ມີຄຸນນະພາບ, ປະສິດທິຜົນ ແລະທົ່ວເຖິງ ຊຶ່ງຈະຕ້ອງໄດ້ຜັນຂະຫຍາດ ແລະເຊື່ອມສານເຂົ້າກັບນະໂຍບາຍ ສາມ ສ້າງ ຂອງພັກ ແລະລັດຖະບານ ເຊັ່ນ: ການນຳໃຊ້ພະນັກງານແພດ ຈາກໂຮງໝໍສູນກາງ ລົງຊ່ວຍ ໂຮງໝໍແຂວງ ແລະພະນັກງານແພດແຂວງ ລົງຊ່ວຍເມືອງ ແລະເພື່ອລົງຊ່ວຍ ສຸກສາລາ;

- ການສົ່ງເສີມວຽກງານການໂຄສະນາ ແລະເຜີຍແຜ່ ແມ່ນມີຄວາມສຳຄັນ ຊຶ່ງຕ້ອງຜັນຂະຫຍາຍ ແລະຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃຫ້ແທດເໝາະກັບແຕ່ລະຂະແໜງການ ໃນແຕ່ລະຂັ້ນ ຊຶ່ງກວມເຖິງວຽກງານການສຶກສາ, ສາທາ ແລະການເກັບກູ້ລະເບີດ;
- ການສົ່ງເສີມວຽກງານໂພຊະນາການ ແລະສຸຂະພາບໄວຈະເລີນພັນ ແມ່ນຕ້ອງໄດ້ອີງໃສ່ ຂໍ້ມູນທີ່ມີຫຼັກຖານຕົວຈິງ ເພື່ອບັນລຸເປົ້າໝາຍບຸລິມະສິດ ໃນການປ້ອງກັນ ແລະປົນປົວ ການຂາດສານອາຫານຮຸນແຮງ ໃນເດັກນ້ອຍ ແລະແມ່ຍິງໄວຈະເລີນພັນ;
- ການສ້າງວຽກເຮັດງານທຳ ແລະອາຊີບທີ່ໜັ້ນຄົງ ສຳລັບກຳລັງແຮງງານ ແມ່ນມີຄວາມຈຳເປັນຈະຕ້ອງໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ ເພື່ອເປັນອົງປະກອບຂອງການຂະຫຍາຍທາງດ້ານເສດຖະກິດ ໃນໄລຍະຍາວ;

2. ການວາງແຜນ ແລະງົບປະມານ

- ການຈັດສັນງົບປະມານ ຢູ່ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ແມ່ນມີຄວາມຈຳເປັນຫຼາຍ ເພື່ອແກ້ໄຂ ຄວາມແຕກໂຕນກັນ ໃນການສະໜອງການບໍລິການຂອງພາກລັດ ໃຫ້ທົ່ວເຖິງ ລວມທັງ ການແກ້ໄຂບັນຫາ ຄວາມທຸກຍາກ ແມ່ນຈະຕ້ອງສຸມໃສ່ເພີ່ມງົບປະມານ ສຳລັບວຽກງານບໍລິຫານ ທີ່ນອກເໜືອຈາກເງິນເດືອນຂອງພະນັກງານ ໃນຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ, ປັບປຸງປະສິດທິພາບ ແລະປະສິດທິຜົນຂອງການຈັດສັນ ແລະນຳໃຊ້ງົບປະມານ ເປັນຕົ້ນແມ່ນການເພີ່ມ ງົບ ປະມານ ໃຫ້ຂະແໜງການສັງຄົມ ໂດຍສະເພາະ ສຶກສາ, ສາທາ;
- ການຈັດສັນງົບປະມານເຂົ້າໃນຂະແໜງການສັງຄົມ ຈະຕ້ອງໃຫ້ມີຄວາມຍືນຍົງ, ສາມາດຄາດຄະເນໄດ້ ແລະພຽງພໍ ໂດຍສະເພາະແມ່ນວຽກງານສຸຂະພາບຈະເລີນພັນ ເພື່ອຮັບປະກັນ ໃຫ້ແກ່ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃນຕໍ່ໜ້າ ພາຍຫຼັງທີ່ພວກເຮົາ ໄດ້ຫຼຸດຜົນອອກ ຈາກປະເທດດ້ອຍພັດທະນາ ແລະເປັນປະເທດທີ່ມີລາຍຮັບປານກາງແລ້ວ ການຊ່ວຍເຫຼືອ ລ້າຕ່າງໆ ໃນຕໍ່ໜ້າແມ່ນມີທ່າອ່ຽງລຸດລົງ;

3. ການປະສານງານ

- ການປະສານງານລະຫວ່າງກະຊວງຂະແໜງການ, ສູນກາງ ແລະທ້ອງຖິ່ນ, ພາກລັດ ແລະພາກເອກະຊົນ ຄວນໄດ້ຮັບການປັບປຸງໃຫ້ດີຂຶ້ນ ລວມທັງການສ້າງ ແລະປັບປຸງກົນໄກ ທີ່ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ໃຫ້ແກ່ສິ່ງເສີມການມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະດຶງດູດການລົງທຶນ ເຂົ້າໃນການພັດທະນາໃນດ້ານຕ່າງໆ;

- ຈະຕ້ອງໄດ້ມີການປຶກສາຫາລື ລະຫວ່າງລັດຖະບານ, ບັນດາຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ແລະ ພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການສ້າງນະໂຍບາຍ, ຊອກຫາວິທີທາງ ໃນການຊຸກຍູ້ ໃຫ້ມີການປະກອບສ່ວນ ຈາກທຸກພາກສ່ວນ ບໍ່ວ່າທາງດ້ານທຶນຮອນ, ວິຊາການ ແລະຄວາມຄິດເຫັນ;

4. ການມີສ່ວນຮ່ວມ

- ຈະຕ້ອງໄດ້ສ້າງຈິດສໍານຶກ ແລະປຸກຝັງຄວາມເຂົ້າໃຈ ໂດຍການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງບ້ານ ແລະ ຊຸມຊົນ ໃນການດໍາເນີນກິດຈະກຳຂອງການເກັບກູ້ລະເບີດ ໂດຍສະເພາະການເຜີຍແຜ່ ໃຫ້ທ້ອງຖິ່ນເຂົ້າໃຈເຖິງຄວາມສ່ຽງທີ່ຕິດພັນກັບບັນຫາ ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ເພື່ອໃຫ້ ປະຊາຊົນ ແລະເດັກນ້ອຍສາມາດຢູ່ຢ່າງປອດໄພ ຈາກລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ຊຶ່ງຍັງຕ້ອງການ ທຶນຮອນ ຢ່າງມະຫາສານ ເພື່ອມາແກ້ໄຂບັນຫາລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ແລະຕ້ອງໄດ້ສືບຕໍ່ ປຶກສາຫາລື ກ່ຽວກັບບັນຫາດັ່ງກ່າວໃນເວທີຕ່າງໆ ທັງພາຍໃນ ແລະສາກົນ.

5. ການຕິດຕາມ

- ຄວນມີກົນໄກການຕິດຕາມໂດຍສະເພາະໃນຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການລາຍງານທີ່ເປັນວິທະນາສາດຫຼາຍຂຶ້ນ ພ້ອມທັງໃຫ້ສາມາດທົບທວນຄວາມຄືບໜ້າ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໄດ້ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
- ຄວນມີເຄື່ອງມືທີ່ທັນສະໄໝ ແລະງົບປະມານພຽງພໍ ເພື່ອຮັບປະກັນຄຸນນະພາບຂອງຂໍ້ມູນທີ່ຈະນໍາມາວັດແທກຄວາມຄືບໜ້າການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຂອງບັນດາຂະແໜງການສັງຄົມ;
- ຕ້ອງມີການປັບປຸງລະບົບການຕິດຕາມ ແລະປະເມີນຜົນສໍາລັບປະເມີນຄວາມຄືບໜ້າ ແລະຜົນໄດ້ຮັບ ໂດຍການມີຕົວຊີ້ວັດທີ່ຈະແຈ້ງ. ສໍາລັບຂະແໜງສາທາ ແມ່ນໄດ້ມີລະບົບ DHIS 2 ໃນການຕິດຕາມຄວາມຄືບໜ້າ 10 ຕົວຊີ້ວັດ ທີ່ສະພາບແຫ່ງຊາດ ໄດ້ຮັບຮອງ ທີ່ກ່ຽວພັນກັບການຮັກສາສຸຂະພາບຂັ້ນຕົ້ນ ແລະບ້ານສາທາລະນະສຸກແບບຢ່າງ;

6. ການລາຍງານ ແລະຂໍ້ມູນສະຖິຕິ

- ຈະຕ້ອງໄດ້ມີການທົບທວນລະອຽດ ກ່ຽວກັບບັນດາຂໍ້ມູນສະຖິຕິ ສໍາລັບຕົວຊີ້ວັດ ຂອງແຜນພັດທະນາ ທີ່ມີແລ້ວ ແລະ ທີ່ຍັງບໍ່ມີຖານຂໍ້ມູນນັ້ນ ແມ່ນຈະຕ້ອງໄດ້ຄົ້ນຄ້ວາ ລະອຽດ ເພື່ອປັບປຸງລະບົບສະຖິຕິ ໃຫ້ມີຄຸນນະພາບ ແລະຊັດເຈນ ຊຶ່ງຈະເປັນບ່ອນອີງອັນ ສໍາຄັນໃຫ້ແກ່ການສ້າງແຜນການ ແລະແຜນງົບປະມານ ລວມທັງການຕີລາຄາຄວາມ ຄືບໜ້າ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນພັດທະນາ ແລະເປົ້າໝາຍການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ;

II. ສິ່ງທ້າທາຍ

- ຂອດຈໍາກັມທາງດ້ານໂຄຕ້າພະນັກງານ ແລະງົບປະມານ ເຫັນວ່າເປັນອຸປະສັກສໍາລັບ ການຂະຫຍາຍ ການບໍລິການສາທາລະນະສຸກ, ໂພຊະນາການ ແລະການສຶກສາ;

- ແຮງງານສ່ວນໃຫຍ່ ຍັງຂາດສີມີ ແລະທັກສະ ທີ່ສາມາດຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການ ຂອງ ຕະຫຼາດໄດ້;
- ຄວາມສາມາດໃນການການເຜົ່າລະວັງ, ຕອບໂຕ້ໄພພິບັດ ແລະ ຟື້ນຟູຫຼັງໄພພິບັດ ຍັງຢູ່ໃນ ຂອບເຂດຈຳກັດ

III. ສຳລັບທິດທາງໃນຕໍ່ໜ້າ ພວກເຮົາໄດ້ພິຈາລະນາດັ່ງນີ້:

- ຕ້ອງໄດ້ລົງທຶນໃສ່ວຽກງານການສຶກສາ ຂຶ້ນພື້ນຖານ ໃຫ້ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງແຕ່ດຽວນີ້ ເປັນຕົ້ນໄປ ເພື່ອຈະໄດ້ແກ້ໄຂບັນຫາທັກສະຂອງຊັບພະຍາກອນມະນຸດ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າ ໃນການພັດທະນາປະເທດຊາດໃນອະນາຄົດ;
- ປັບປຸງຂອດປະສານງານພາຍໃນຂະແໜງການ, ລະຫວ່າງຂະແໜງການ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ຕາມຮູບແບບກົນໄກໜຶ່ງດຽວຂອງຫຼາຍຂະແໜງການ ເປັນຕົ້ນ ຍຸດທະສາດ ແຫ່ງຊາດ ດ້ານໂພຊະນາການ, ການສຶກສາ, ການເກັບກູ້ລະເບີດ ໃນຈຸດສຸມດຽວກັນ ກຸ່ມເປົ້າໝາຍ ດຽວກັນ ທັງຢູ່ໃນລະດັບສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ໂດຍສະເພາະ ຄວາມເປັນເຈົ້າການ ຂອງ ຂະແໜງການ ແລະ ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງສັງຄົມ ພາກເອກະຊົນ ແລະ ຊຸມຊົນ;
- ເພີ່ມງົບປະມານໃຫ້ແກ່ການຮັກສາສຸຂະພາບຊຶ່ງແມ່ນອົງປະກັບສຳຄັນໃນການຫຼຸດຜ່ອນ ຄວາມທຸກຍາກ ແລະ ສືບຕໍ່ຮ່ວມມືປະສານງານກັບພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງທາງດ້ານວິຊາການ ລວມທັງ ການຈົດທະບຽນການ ເກີດການຕາຍ ແມ່ນມີຄວາມສຳຄັນ ເພື່ອເປັນຕົວຫານ ທີ່ ຊັດເຈນ ຊຶ່ງຈະຫຼຸດຜ່ອນການເຮັດ ການສຳຫຼວດ;
- ຈະຕ້ອງໄດ້ສ້າງລະບົບ ແລະ ສ້າງຊຸມຊົນ ທີ່ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ ໃຫ້ສາມາດຕອບໂຕ້ ກັບຜົນ ກະທົບ ຈາກໄພພິບັດ ແລະ ຟື້ນຟູຫຼັງຈາກໄພພິບັດ ຕົວຢ່າງ ນໍ້າຖ້ວມຢູ່ແຂວງອັດຕະປື ເພື່ອ ຊ່ວຍໃຫ້ ສາມາດແກ້ໄຂບັນຫາ ໄດ້ຢ່າງທັນການ.

ທັງໝົດນີ້ ແມ່ນບັນດາບັນຫາ ແລະ ຂໍ້ສະເໜີ ທີ່ສາມາດສັງລວມໄດ້ຈາກກຸ່ມສິນທະນາ ຖ້າຫາກວ່າ ມີສິ່ງໃດຂາດຕົກບົກຜ່ອງ ຂໍເຊີນບັນດາທ່ານສະມາຊິກຂອງກຸ່ມມີຄຳເຫັນເພີ່ມເຕີມອີກ ຂໍ ອວຍພອນໃຫ້ກອງປະຊຸມ ຈຶ່ງປະສົບຜົນສຳເລັດຕາມຄາດໝາຍ ອວຍພອນໃຫ້ບັນດາທ່ານຈຶ່ງມີສຸ ຂະພາບ ແຂງແຮງ ໂຊກດີປີໃໝ່ 2019 ທີ່ຈະມາເຖິງນີ້

ຂໍຂອບໃຈ